

عنوان مقاله:

حفاظت و استفاده از تنوع زیستی جهت کشاورزی پایدار در مناطق خشک

محل انتشار:

دومین همایش ملی بیابان با رویکرد مدیریت مناطق خشک و کویری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

بهمن فاضلی نسب - عضو هیات علمی پژوهشکده زیست فناوری کشاورزی و پژوهشکده کشاورزی دانشگاه زابل

هژیر بهشتی زاده - دانشجوی دکتری بیوتکنولوژی کشاورزی دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

بخش کشاورزی یکی از مهم ترین بخش های اقتصادی است که تأمین کننده حدود یک چهارم اشتغال، یک سوم صادرات غیرنفتی و یک چهارم تولید ناخالص داخلی است. محدودیت منابع آبی و قرار گرفتن بخش قابل توجهی از اراضی کشور در مناطق خشک و نیمه خشک موجب شده تا بخش کشاورزی هرروز با محدودیت بیشتری مواجه شود بطوریکه ایران دارای متوسط بارندگی سالانه حدود 250 میلی متر بوده و از میزان کل آب مصرفی کشور بیش از 90 درصد آن در بخش کشاورزی مصرف می شود. با توجه به افزایش روزافزون جمعیت و نیاز به غذا از یک سو و قرار گرفتن ایران در کمربند خشک و نیمه خشک و خشک سالی های مکرر از سوی دیگر، سالانه بر وسعت زمین های خشک ایران افزوده می گردد در نتیجه بایستی جهت برآورد تقاضای جمعیت و جلوگیری از خروج ارز و تحریم های مرتبط، اقدام به ارائه نظام های مختلف کشاورزی از جمله استفاده از تنوع گیاهی منطقه جهت بهبود سطح کشت و افزایش تولید در واحد سطح با ارائه گیاهان مقاوم به شوری، خشکی و کم آبی، استفاده از کود برگ و کود حیوانی جهت بهبود ساختمان و بافت خاک و همچنین تقویت خلل و فرج و عناصر خاک، کشاورزی هیدروپونیک، مدیریت آب با ارائه نظام های آبیاری بارانی و تحت فشار و ... جهت پایداری و ثبات تولید در کشاورزی بدون کمک از مواد شیمیایی (کشاورزی پایدار) نمود. در نتیجه در این مقاله سعی خواهد شد تا با بررسی و کنکاش دقیق عوامل ذکر شده با تأکید بر استفاده و حفاظت از تنوع زیستی به نقش این عوامل در ثبات تولید در مناطق خشک پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

تنوع ژنتیکی، تنوع زیستی، کشاورزی پایدار، مناطق خشک، ثبات تولید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/329678>

